

Autenticitet og attraktivitet - om vurdering af overensstemmelsen mellem forskellige semiotiske elementer i brugerprofiler på dating-appen Tinder

*Cecilie Hjelm Hertz
Københavns Universitet
cecilie4444@hotmail.com*

Abstract

This article investigates identity work in the reception of user profiles on the social dating app Tinder. The participants expect the profiles' semiotic elements to interact in a way they find authentic and attractive. They expect consistency between pictures and profile text to evaluate a profile as authentic, and they use the multimodality on Tinder to support their assumptions of the profiles. Furthermore they analyse the profiles based on how these utilise the multimodal possibilities in the app. The participants decipher specific identities based on the profiles' emblematic features. In the light of these categorizations the participants decide if they find the profile attractive, which results in a swipe left or right.

Indledning

Denne artikel undersøger unge kvindelige brugeres reception af profiler på dating-appen Tinder med fokus på deres vurdering af profilernes attraktivitet og autenticitet. Tinder er et multimodalt medie med mulighed for billeder og tekst på profilerne og samordning med brugeres Facebook-profil. Artiklen tager afsæt i en etnografisk og interviewbaseret undersøgelse af, hvordan fire brugere af appen aflæser profiler og vurderer, hvorvidt profilernes forskellige semiotiske elementer spiller sammen på en måde, der virker autentisk og attraktiv. Det primære fokus er brugernes vurdering af det tekstuelle aspekts betydning for aflæsningen af profilerne. Jeg benytter mig af begreber fra Blommaerts dynamiske og interaktionelle identitetsteori (Blommaert 2005) til at undersøge, hvordan brugerne tilskriver profilindehaverne bestemte identiteter på baggrund af emblematiske træk. I analysen fremgår det, at deltagerne forventer overensstemmelse mellem billeder og profilttekst for at vurdere en profil som autentisk. Samspelet kan trække en ellers negativ vurdering op, og det er profilttekstens indhold frem for omfang, der har betydning for vurderingsprocessen. Jeg erfarede også, at deltagerne kan aflæse så tydelige emblematiske træk på en profil, at de ikke kigger på alle billederne.

Inden for de seneste år er sociale medier og multimodale apps blevet en integreret del af den måde, mennesker kommunikerer på – også i romantiske interaktioner. Der er imidlertid ikke foretaget meget forskning i, hvordan brugere i praksis anvender disse nye medier, og hvilke kriterier de

lægger til grund for deres vurdering af andres profiler. Artiklen søger at beskrive, hvordan brugere af Tinder aflæser andres profiler, og hvilken betydning samspillet mellem billeder og tekst har for deltagernes vurderingsprocesser.

Om Tinder

Tinder er en dating-app til smartphones og tablets, der blev lanceret i 2012. Når man opretter sig som bruger på Tinder, tilkobles appen ens Facebook-profil, hvorfra den henter ens personlige oplysninger, billeder, venneliste samt de interesser, man har tilkendegivet med Facebook-funktionen *synes godt om*. Man indstiller sine opdagelsespræferencer for de personer, der potentielt dukker op i ens søgefelt. Præferencerne inkluderer køn, alder samt geografisk afstand. Tinder har en indbygget GPS-funktion, der gør det muligt at beregne afstanden mellem brugere. Herefter præsenteres man for et tilfældigt arrangeret register af profiler inden for rammerne af ens søgekriterier. Brugerprofilerne introduceres enkeltvis, og man tilkendegiver, om man er interesseret, før man præsenteres for den næste profil. Skærmen viser et billede samt brugerens fornavn, alder og beskæftigelse. Under billedet er fire knapper (like, nope, super like og rewind), se disse forklaret i efterfølgende afsnit. Ved at trykke på billedet viderestilles man til en udvidet brugerprofil med potentielt flere billeder samt en eventuel profiltæst på højst 500 tegn. Det er desuden vist, hvis man har Facebook-venner og -interesser til fælles. Derudover er det muligt at koble Tinder-profilen til ens brugerprofil på det sociale billedmedie Instagram.

Funktioner

Like: Man tilkendegiver en interesse i den anden profil. Indtil et eventuelt match mellem to brugere er tilkendegivelsen anonym.

Nope: Man angiver, at man ikke er interesseret og præsenteres for den næste profil.

Super like: Denne nyere funktion muliggør, at man kan markere en særlig interesse i brugerprofilen. Modsat den almindelige like-tilkendegivelse er et super like ikke anonymt.

Rewind: Denne funktion er ikke tilgængelig i Tinders standardudgave og behandles ikke.

Match: Hvis to brugere har tilkendegivet interesse for hinanden, opstår et match, og brugerne kan derefter kommunikere med hinanden via en chat-funktion.

Swipe: En smartphone-funktion, hvor man skubber fingeren over skærmen i stedet for at trykke på en knap. På Tinder kan man swipe til venstre for at afvise en profil eller til højre for at like profilen, hvilket jeg skriver løbende, da det er den handling, deltagerne gør i optagelsessituationen.

Deltagere

Deltagerne er fire kvinder på fireogtyve fra mit eget sociale netværk, som jeg har kendt i minimum tre år. De identificerer sig selv som singler med en heteroseksuel begærsretning. Alle navne, der optræder, er anonymiserede i overensstemmelse med alder og etnicitet.

Data

Datamaterialet består af fire lydoptagelser fra efteråret 2015. Optagelserne er foretaget mellem mig og en deltager hjemme hos en af os. Udover lydoptagelserne har jeg i min analyseproces anvendt skærbilleder af nogle af de brugerprofiler, der omtales i optagelserne. Disse billeder er ikke vist af hensyn til brugernes anonymitet. De medtagne data omhandler de sekvenser, hvor deltagerne kommenterer på brugerprofilernes anvendelse af profilttekster, og hvordan disse eventuelt spiller sammen med billederne.

Etnografisk arbejde

Min rolle under optagelserne er som både deltagende observatør og interviewer. Som interviewer ønsker jeg at få indsigt i deltagerens livsverden ved at stille spørgsmål. Deltagerobservationen anvender jeg for at forsøge at forstå deltagerne ved at observere dem, mens jeg deltager i deres aktivitet. Samtalesituationen afspejlede lignende samtaler, jeg har haft med samtlige deltagere, inden jeg igangsatte undersøgelsen, hvor vi kiggede på appen sammen og kommenterede på brugerprofilerne. Jeg tager udgangspunkt i Androutsopoulos' begreb *blended theory* (Androutsopoulos 2012:7), da jeg er i kontakt med deltagerne offline og følger en online begivenhed med dem. Androutsopoulos understreger væsentligheden i at anskue forbindelsen mellem det virtuelle rum og offline-begivenheder og ikke anskue en online aktivitet som isoleret fra de offline deltagere.

Multimodalitet

I begrebet multimodalitet ligger, at semiotiske udtryk med forskellige modaliteter (fx tekst, billede og lyd) supplerer hinanden. De forskellige modaliteter bidrager til at understøtte budskabet, og det er interaktionen de forskellige tegn imellem, der producerer mening (Jewitt og Bezemer 2010:5). I forbindelse med Tinder kan begrebet bruges til at forstå samspillet mellem visuel og tekstuel modalitet. Multimodaliteten på Tinder gør det muligt for deltagerne at aflæse flere emblematiske træk ud fra både billeder, tekst og link til Instagram. I arbejdet med data blev jeg opmærksom på, at deltagerne vurderer brugerprofilerne meget på, hvordan de udnytter appens muligheder. Sofie omtaler blandt andet, at hun tilskriver et dårligt billede negativ værdi. Hun eksemplificerer et dårligt billede ved, at "[brugeren] har ikke lige fået beskåret [billedet] ordenligt og det er sløret og det er taget med en gammel Nokia". Deltagerne er uimponerede over profiler, der ikke udnytter de muligheder, de har i en senmoderne virkelighed, og multimodaliteten afspejler dermed en social ressource. Ligeledes trækker det ned i flere af deltagerens vurdering, hvis muligheden for at formulere en profilttekst ikke anvendes. Multimodaliteten bliver en integreret del af identitetspræsentationen, og hvis brugerprofilerne ikke anvender de virkemidler, de har til disposition, resulterer det hos deltagerne i en dårlig bedømmelse og et swipe til venstre. Deltagerne anvender Tinders onlineunivers som en udstrækning af deres fysiske verden og ikke som en parallel dertil. Alle deltagerne omtaler forskelle mellem Tinder og dating i den fysiske verden men uddyber, at de ikke nødvendigvis anser Tinder som en form for dating men nærmere en form for

kontaktetablering, hvorfor appen blot bliver et led i deltagernes fysiske datingliv. Ligeledes interagerer deltagerne på Tinder i fællesskab med andre offline, som vi gjorde under optagelserne. Der er en gensidig påvirkning imellem deltagernes fysiske virkelighed og deres online aktivitet på Tinder, og appen bliver på den måde ikke kun en del af deltagernes datingliv men ligeledes en del af deres kommunikative hverdag. Deltagerne fortæller, at de bruger appen mere i nogle perioder end andre, men de bruger den alle som en form for tidsfordriv. Louise fortæller, at hun ”nogle gange swiper en halv time inden [hun] går i seng hvis der ikke er mere at se på Instagram”. På den måde får Tinder ligeledes karakter af at være et væsentligt socialt medie på niveau med andre sociale medier.

Identitet

Traditionelle identitetsopfattelser anskuer identitet som en iboende essens i det enkelte menneske, en tilgang som inden for sociologien og sociolingvistikken igennem de seneste 30 år er blevet udfordret af en række teoretikere med afsæt i en konstruktivistisk og performancebaseret tilgang til identitet. Jeg tager i denne artikel afsæt i sociolingvisten Jan Blommaerts (2005) dynamiske identitetsteori. Han mener, at identitet er en dynamisk konstruktion, som udføres i social interaktion. Derfor understreger han, at identiteter ikke bare konstrueres men også tilskrives:

[I]n order for an identity to be established, it has to be *recognised* by others. That means that a lot of what happens in the field of identity is done by others, not by oneself.
(Blommaert 2005:205)

Ifølge Blommaert afhænger vores identitetskonstruktioners gyldighed altså af, hvorvidt andre mennesker genkender og godkender dem. En sådan tilskrivning kan fx være vurderingen af, om man er attraktiv i seksuelt eller romantisk øjemed, som når brugere af Tinder liker eller afskriver andres profiler. Derfor er det relevant at bruge Blommaerts identitetsteori i undersøgelsen af deltagernes vurderingsprocesser.

Blommaert og Varis (2011) beskriver, hvordan emblematiske træk indekserer kategorier. Forskellige faktorer som tøjstil eller musiksmag peger på en bestemt kategori, som modtageren kan forsøge at aflæse. Begrebet *enoughness* (Ibid.:5) betegner, at det er nødvendigt, for at blive opfattet som et autentisk medlem af en identitetskategori, at andre kan aflæse tilstrækkeligt med træk, de tilskriver medlemmer af denne kategori. For at blive tilskrevet en identitet som mand, er det ifølge det dynamiske identitetssyn ikke længere tilstrækkeligt at være mand af biologisk køn, men kræver tilstrækkeligt med maskuline identitetsmarkører. Udover genkendelse indebærer tilskrivningen krav, da modtageren forventer forskellige træk af forskellige identitetstyper. Hvis deltagerne aflæser træk på en brugerprofil, der ikke stemmer overens med deres øvrige identitetstilskrivning, vil de ikke opfatte det som en troværdig repræsentation af identitetstypen. Deltagerne afkoder træk ud fra profilerne for at lave nogle bredere kategoriseringer. De er nødt til at aflæse det ud fra de semiotiske træk, da identitetskategorier ikke er eksplicit til stede i profilerne. Kombinationen af træk udgør en samlet præsentation af en identitetstype (som en humoristisk læreridentitet, eksempel 2), og

deltagerne træffer på baggrund af dette en beslutning om, hvorvidt de finder profilen attraktiv eller uattraktiv. I en dynamisk identitetsforståelse har begrebet autenticitet en anden betydning end i den essentialistiske. Det betyder ikke, at autenticitet er uden betydning, blot bliver autenticitet en *effekt* af overensstemmelse mellem de forskellige semiotiske træk snarere end noget, som er givet på forhånd. Jeg vil i analyseafsnittet vise, hvordan deltagerne reflekterer over profilernes visuelle og tekstuelle indhold og derudfra bedømmer profilerne som autentiske eller ej på baggrund af graden af overensstemmelse mellem de forskellige modaliteter.

Analyse

Jeg har udvalgt nogle sekvenser i optagelserne, der er repræsentative i forhold til interaktionen under optagelsen samt i forhold til forskelle og ligheder mellem deltagerne. I eksemplerne kigger deltagerne på brugerprofiler og reagerer på noget, de ser på skærmen. Deltagerne adskiller sig i deres overordnede profilpræsentation og deres søgepræferencer. Der er forskel i deltagerens antal af billeder og omfang af profiltekst. Camillas tekst er den længste af deltagerens og den eneste, der beskriver personlighedstræk, hvilket stemmer overens med, at hun er den eneste af deltagerne, der ekspliciterer, at hun anvender Tinder med romantisk pardannelse som formål. Deltagerens forskellige profiludformning afspejler deres afvigende præferencer både i forhold til deres vurderingsprocesser af profiler samt i forhold til deres forestilling om det overordnede udfald af deres anvendelse af appen.

Autenticitet afhænger af kausalitet mellem billeder og profiltekst

Det første eksempel er fra samtalen mellem Julie og mig. Julie har swipet gennem nogle profiler på Tinder og beskriver undervejs sin vurdering af de enkelte billeder og tekster. I eksemplet er hun gået ind på en brugers udvidede profil, som hun vurderer som uattraktiv på baggrund af manglende overensstemmelse mellem billede og tekst.

Eksempel 1

- 01 Julie: Peter på enogtrediv (.) han har også tekst han kunne måske
02 godt (.) ja han virker som om at han gerne vil noget mere end bare at
03 knalde finanssektoransat fagnørd som sætter pris på humor og
04 selvironi i rigelige mængder storbyferie fremfor charter og Tuborg
05 Classic fremfor mojito hvor paradoksalt det end lyder er min færden på
06 Tinder seriøs (.) match ø:h spørgsmålstegn så lad os mødes over en
07 kop kaffe eller en øl eller måske en gåtur og ja vi mødes i Irma wink
08 (.) Instagram petterhansen (.) nå for- nå: det fordi at han ikke vil have
09 at eller hvis folk synes det pinligt at man har mødt hinanden på
10 Tinder sikkert
11 Cecilie: nå: (.)
12 Julie: ha fuck det er et grineren billede han sidder i en noget der ligner

- 13 en hotelseng (.) med sådan et jakkesæt på og ser dødalvorlig ud bare
14 sådan
15 Cecilie: ja [ja det gør han bare]
16 Julie: [snakker om selvironi] og humor og sådan noget og hvordan hvorfor
17 s- prøver du så at sælge dig selv med sådan et billede det forstår jeg
18 ikke
19 Cecilie: du må gerne tage et billede af hans tekst også
20 Julie: ja (.) ej min koordinering mellem øh de to pegefingre er virkelig dårlig
21 Cecilie: [ha]
22 Julie: [ha] og så kommer der et fedt [billede]
23 Cecilie: [ha] ej hvor er det gyldent
24 Julie: ha i nissehue
25 Cecilie: super stoneface
26 Julie: ja på en fodboldbane ej hvor ser han retarderet ud ej jeg glæder mig
27 til det næste (.) årh shit fire store øl til oktoberfest (.) det kan jeg altså
28 ikke b- jeg kan dårligt bære en når den er fuld så skal jeg bruge to
29 hænder til at få den op til munden ha
30 Cecilie: ja
31 Julie: som man siger
32 Cecilie: [ha]
33 Julie: [ha] og så der et stonefacebillede igen (.) han ser virkelig gammel ud
34 han ligner ikke han kun er enogtrediv
35 Cecilie: nej
36 Julie: ha hvert andet billede er lol

På kort tid aflæser Julie brugerprofilens identitet som én, der anser Tinder som seriøs partnersøgning ved at antage, at han ikke kun bruger appen med et seksuelt formål. Denne tilskrivning laver hun på baggrund af samspillet mellem brugerens alder (31 år) og det, at der er en profiltekst. Hun ekspliciterer det ved at antage, at ”han gerne vil noget mere end bare at knalde”. På baggrund af en samtale tidligere i optagelsen, er det muligt at vurdere, at Julie opfatter brugerens alder som en indikation af en profil, der ikke udelukkende søger et seksuelt bekendtskab, da hun udtalte, at ”jeg føler at ø:h at fyre på Tinder på over tredive vil noget mere (.) end bare at have sex ikke”. Hun læser herefter profilteksten højt, der beskriver, at brugeren har selvironi, hans foretrukne øl- og ferietype, at han anvender appen med et seriøst formål og foreslår at mødes offline samt hans Instagram-kontonavn. Julie bemærker kommentaren ”vi mødes i Irma wink”. Wink betyder blink (med det ene øje) og signalerer, at frasen er indforstået eller ironisk. Julie antager, at der trækkes på en netdatingkode om, at to potentielle partnere opfinder en dækhistorie om deres første møde over for deres omgangskreds grundet en tabuisering af netdating. Wink er en kontekstmarkør typisk for virtuelle miljøer og guider modtageren i, hvordan udsagnet skal forstås. Julies antagelse af at profilen rummer et seriøst datingformål synes, ifølge hende, at stemme overens med teksten ”hvor paradoksalt det end lyder er min færd på Tinder seriøs”. Herefter beskriver Julie profilens fire

billeder. Julie trækker på profilteksten, hvor brugeren beskrives som selvironisk, og ifølge hende spiller billeder og profiltekst dårligt sammen. Det første billede viser brugeren i jakkesæt på en seng, og Julie aflæser billedudtrykket som ”dødalvorligt”, hvilket underbygger hendes vurdering. Hun mener, at trækkene modarbejder hinanden og derfor er utroværdige. Julie tilskriver tekstelementet mere vægt end det visuelle element i sin vurdering. Tidligere fortalte hun, at hun opfatter tekstelementet som mere overvejet, da det kan vælges fra. Derfor antager hun også, at profilteksten repræsenterer noget væsentligt for profilen. Det næste billede forestiller brugeren med nissehue på foran en fodboldbane, og Julie beskriver det med udtrykket ”retarderet”. På baggrund af min relation til Julie, ved jeg, at udtrykket er relateret til ungdomsslang, hvor det får betydningen ”underlig”. Herefter er der et billede af brugeren til oktoberfest med fire øl, og det sidste billede er forholdsvis neutralt, hvor brugeren ses i hverdagsligt tøj uden noget i baggrunden. Det sidste billede beskriver Julie som et ”stonefacebillede”, hvor stoneface refererer til et udtrykssløst ansigtsudtryk. Julie slutter, at halvdelen af billederne er ”lol”, og brugerprofilen lever derfor ikke op til de forventninger, Julie dannede på baggrund af profilteksten. Lol refererer til det engelske onlineudtryk og bruges her med betydningen ”sjove”. Julie opfatter en kausalitet mellem den lange profiltekst og en seriøs partnersøgende identitetstype, men hun genkender ikke brugerprofilens præsentation af selvironi i billederne. Det samlede sæt af semiotiske træk præsenteret i billederne skaber ifølge Julie en utroværdig repræsentation af identiteten i samspil med teksten, og Julie vurderer på baggrund af dette profilen som uattraktiv og swiper til venstre.

Jeg har observeret, at når deltagerne aflæser brugerprofilernes emblematiske træk, bemærker de særligt afvigelser i disse kategorier. Hvis de opfanger træk, de ikke finder stemmer overens med de ellers aflæste registre, vil de opfatte dem som utroværdige. Derfor tilskriver Julie i nærværende eksempel heller ikke brugerprofilen en autentisk repræsentation af identitetstypen, da hun synes, billeder og profiltekst interagerer dårligt med hinanden. Julies identitets aflæsning af brugerprofilen bliver ligeledes en metavurdering af, at brugeren bag profilen ikke virker ægte, som hun tidligere i interviewet har nævnt er et af hendes bagvedliggende kriterier, når hun vurderer brugerprofilerne på Tinder.

Profiltekstens omfang er ikke nødvendigvis afgørende

I følgende eksempel kigger Sofie og jeg på en brugerprofil, hvor billedet forestiller brugeren siddende i et klasselokale med en kage foran sig på et bord, og Sofie antager, at han er lærer eller studerende. På trods af, at Sofie synes, at profilen har for få billeder (to), tillægger hun billederne og den korte tekst så positiv værdi, at hun vurderer profilen som attraktiv. Dette stemmer overens med Sofies udtalelse tidligere i interviewet, hvor hun fortæller, at hun opfatter lange profiltekster som selvhøjtidelige.

Eksempel 2

- 01 Sofie: så er der Johan han ser da måske han er meget nede på jorden ikke
02 sidder i et klasselokale han er måske lærer eller er det et kollegie (.)

- 03 med en drømmekage
04 Cecilie: ja
05 Sofie: det kan jeg da godt være lidt [fan af]
06 Cecilie: [det er da] hyggeligt
07 Sofie: Tinder woo hoo
08 Cecilie: [ha]
09 Sofie: [og det] er to det er Joachim
10 Cecilie: årh yes
11 Sofie: som fælles ven så er han nok lærer tror vi ikke det
12 Cecilie: jo (.)
13 Sofie: han må han kunne da være meget sød
14 Cecilie: ja han [ser da meget sød ud]
15 Sofie: [men altså der er] så kun to billeder men den ene af dem har en
16 hund
17 Cecilie: ja det vejer for tre ikke
18 Sofie: ja: så d- f- han får et like

Sofie vurderer på baggrund af det første billede, at ”han er meget nede på jorden”. På baggrund af de emblematiske træk på billedet i form af rammerne (klasselokalet) og kagen aflæser Sofie en rolig identitetstype. Dette tilskriver hun positiv værdi, idet hun udtrykker, at hun er ”fan af det”. Jeg genkender Sofies identitetstilskrivning og kommenterer, at det er hyggeligt, med hvilket jeg refererer til billedet og situationen, det er taget i. Sofie læser profiltæksten op, som lyder ”Tinder woo hoo”. Woo hoo udtrykker ekstrem begejstring. Sofie griner, da hun læser teksten op, og indikerer dermed, at hun opfatter teksten som sjov eller ironisk. Hun aflæser teksten som et træk, der potentielt anbringer humor som et aspekt i identitetsfremstillingen. Hun bemærker derefter en Facebook-ven, som vi begge kender, på brugerprofilens liste over fælles venner. Denne information anvender Sofie til at underbygge sin aflæsning af brugerprofilens identitet som sjov og nede på jorden samt til at bekræfte sin antagelse om hans erhverv, da den fælles kontakt er lærer. Hun bladrer derefter igennem billederne og konstaterer, at der er to, hvilket hun umiddelbart tillægger negativ værdi. Sofie har tidligere i optagelsen udtrykt uforståenhed over for profiler, der ikke udnytter alle de multimodale muligheder, appen stiller til rådighed: ”altså du har to ting at vurdere dig på du har billederne og du har den profiltækst der er hvorfor vælger du så tre billeder hvor man ikke kan se dig [...] og lader være med at skrive noget”. Hun tilføjer dog i nærværende eksempel, at ”den ene af [billederne] har en hund”. Jeg genkender, at Sofie tilskriver billedet med hunden positiv værdi, hvorfor jeg slutter, at billedet med hunden må gøre det ud for to billeder, og hun erklærer sig enig og swiper til højre. Brugerprofilen anvender ifølge Sofie sine virkemidler til at kommunikere sin identitet til modtageren på den måde, at de forskellige virkemidler underbygger det kommunikative formål med profilen, nemlig at præsentere en attraktiv identitetstype. For Sofie signalerer elementerne i brugerprofilen i samspil en humoristisk læreridentitet, som er nede på jorden og glad for hunde. Teksten er kort, men Sofie finder den sjov. Derudover tillægger hun det positiv værdi, at deres fælles ven er én, hun kender og godt kan lide.

Dette uddrag er et eksempel på, som jeg også har observeret i andre tilfælde, at deltagerne bevæger sig frem og tilbage i deres vurderingsprocesser, før de træffer en beslutning om en identitetstypes attraktivitet på baggrund af en brugerprofil. I eksemplet er Sofies første indtryk af profilen positivt på baggrund af det første billede. Det forstærkes af teksten og igen af den fælles Facebook-ven. Det trækker ned i Sofies vurdering, at der kun er to billeder, men hun genvinder interessen, da det ene billede er brugeren med en hund. På den måde bevæger Sofie sig mellem sine vurderinger af profilen, før hun træffer en beslutning på baggrund af det samlede repertoire af træk.

Tydelige emblematiske træk udelukker en udførlig gennemgang af profilen

Louise viser mig i eksempel 3 en udvidet profil. På profilens første billede står brugeren i et jakkesæt foran en sponsorevæg med armene i vejret. Han har en fadøl i den ene hånd og en Mokai (et ciderprodukt med alkohol) i den anden.

Eksempel 3

- 01 Louise: der står på baggrunden Elgiganten Cult Mokai og så der Playboy
02 [kaniner og så står han med en Mokai ja så]
03 Cecilie: [ha]
04 Louise: ha ja party now apologize later
05 Cecilie: hvad tænkt- hvad tænker du med altså typen
06 Louise: øh jeg tænker øh (.) alle de gange man har været på provinsdiskotek
07 jeg tænker øh (.) ja øh folk fra Næstved for eksempel
08 Cecilie: [ja]
09 Louise: [mange] af dem på Vanilla Club
10 Cecilie: ha
11 Louise: og så tænker jeg at en fyr som ham ville aldrig nogensinde kunne
12 forstå at jeg læste engelsk han ville aldrig nogensinde kunne lide det
13 samme musik som mig han ville aldrig kunne .hh sætte sig ind i s- f- ja
14 ja mi- jeg har mange øh (.) forestillinger om hvordan de tænker og

Louise nævner nogle af de mærker, der er repræsenteret på væggen, hvilket blandt andet er Cult (producent af cider og energidrikke), Mokai og Playboy (erotisk magasin). Hun læser derefter profiltæksten højt, som lyder ”party now apologize later”. Teksten er mottoet fra en daværende reklame for alkohol- og energidrikken Cult Shaker. Jeg beder Louise om at uddybe hendes indtryk af brugerprofilen. I spørgsmålet omtaler jeg profilen som en ”type”, da den indeholder meget tydelige emblematiske træk. Louise besvarer mit spørgsmål ved at fremstille en identitetstype. Det gør hun ved at opridsse nogle forventede handlingsmønstre, der matcher den identitetstype, hun udleder fra billedet. Først trækker hun en forbindelse til klientellet på et provinsdiskotek, derefter til stereotyper fra hendes hjemby. Hun samler sine antagelser i sætningen ”mange af dem på Vanilla Club”, et diskotek i Næstved. Louise drager en parallel mellem brugerprofilen og en

identitetsstereotyp, hun har en forestilling om på forhånd og trækker dermed på nogle tidligere erfaringer. Derefter videreanalyserer Louise profilen på baggrund af den identitetstilskrivning, hun har gjort. Hun uddrager blandt andet fra den forestillede identitet, at der vil være en uoverensstemmelse i deres musiksmag. Desuden laver hun en metarefleksion over, at identitetstypen ikke ville kunne forstå, at hun læser engelsk. På den måde trækker hun nogle emblematiske træk ud af profilen, som indgår i hendes forestillinger om holdninger og forståelsespotentialer hos brugeren. I eksemplet kigger Louise på brugerprofilens første billede, men ikke de to resterende på den udvidede profil. Dette udtrykker, at de emblematiske træk i form af sponsorevæggen, drikkevarerne og Cult-sloganet er så tydelige, og det er muligt for Louise at aflæse en identitet på baggrund af det første billede og teksten alene. De træk, Louise aflæser, peger for hende samspillende på en identitetstype, hun finder uattraktiv, og hun swiper til venstre.

Konklusion

Deltagerne er meget detaljerede i deres identitetsarbejde, og de afkoder tydelige identitetstyper ud fra brugerprofilernes emblematiske træk. På baggrund af disse bredere kategoriseringer vurderer de, hvorvidt de finder profilen attraktiv, og identitetsaflæsningerne resulterer i et swipe til venstre eller til højre.

Det trækker ned i deltageres vurdering af brugerprofilerne, hvis de oplever afvigelser i deres umiddelbare identitetstilskrivning af profilerne. Dette viser sig primært i, at deltagerne forventer overensstemmelse mellem billeder og tekst på profilerne. Deltagerne anvender multimodaliteten på Tinder til at underbygge deres antagelser af profilerne. Med denne strategi opnår de en reflekteret vurdering af brugerprofilerne og kan træffe en overvejet beslutning. Deltagerne vurderer ligeledes profilerne på baggrund af deres udnyttelse af de multimodale muligheder på appen. Multimodaliteten forøger genkendelsespotentialitet og muliggør en mere nuanceret identitetsraflæsning. Blandt mine deltagere opleves det som attraktivt at skabe en konsistent og troværdig identitet ved at udnytte multimodaliteten i den senmoderne sociale app. Det at kombinere autentiske træk bliver en kompetence, brugerprofilerne kan have.

Litteratur

- Androutsopoulos, J. 2012. Online Data Collection. C. Mallinson, B. Childs & G. V. Herk (red.), *Data Collection in Sociolinguistics: Methods and Applications*. 236–249. London: Routledge.
- Blommaert, J. 2005. *Discourse. A Critical Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Blommaert, J. & P. Varis. 2011. Enough is enough: The heuristics of authenticity in superdiversity. J. Duarte & I. Gogolin (red.), *Linguistic Superdiversity in Urban Areas: Research approaches*. 143–160. Amsterdam: John Benjamins.
- Blommaert, J. & J. Dong. 2010. *Ethnographic Fieldwork: A Beginner's Guide*. Bristol: Multilingual Matters.
- Butler, J. 2010. *Kønballade: Feminisme og Subversionen af Identitet*. København: THP.
- Hornberger, N. H. 2013. Negotiating methodological rich points in the ethnography of language policy. *International Journal of the Sociology of Language* 219. 101–122.

- Jewitt, C. & J. Bezemer. 2010. Multimodal analysis: Key issues. L. Litosseliti (red.), *Research Methods in Linguistics*. 180–197. London: Continuum.
- Varis, P. 2014. Digital ethnography. A. Georgakopoulou & T. Spilioti (red.), *The Routledge Handbook of Language and Digital Communication*. 55–68. London: Routledge.